

ТЕА ОРСИ

ЛЕГЕНДЕ О ЗМАЈЕВИМА

ИЛУСТРОВАЛА АНА ЛАНГ

ПРЕВЕЛА
ДИЈАНА РАДИНОВИЋ

мала лагуна

САДРЖАЈ

УВОД	4
ЛЕГЕНДА О СВЕТОМ ЂОРЂУ – Шпанија	6
ЛЕГЕНДА О КУКИ – Португалија	12
ЛЕГЕНДА О ТАРАСКУ И СВЕТОЈ МАРТИ – Француска	14
ЛЕГЕНДА О ЦРВЕНОМ ЗМАЈУ – Велс	18
ЛЕГЕНДА О ЗМАЈУ И СВЕТОМ ЈУЛИЈУ – Италија	24
ЛЕГЕНДА О ЗИГФРИДУ И ФАФНИРУ – Немачка	30
ЛЕГЕНДА О ЦРНОМ ЦРВУ – Скандинавија	36
ЛЕГЕНДА О ВАВЕЛСКОМ ЗМАЈУ – Пољска	38
ЛЕГЕНДА О БРНУ – Чешка	42
ЛЕГЕНДА О ШАРКАЊУ – Мађарска	44
ЛЕГЕНДА О ЗМАЈУ – Русија	46
ЛЕГЕНДА О ВРИТРИ – Индија	48
ЛЕГЕНДА О ЧЕТИРИ ЗМАЈА – Кина	50
ЛЕГЕНДА О ИМУГИЈУ – Кореја	56
ЛЕГЕНДА О КИЈОХИМЕ – Јапан	58
ЛЕГЕНДА О АМАРУУ – Перу	62

УВОД

Здраво! Знате ли ко сам ја?

Ако немате појма, дозволите да вам се представим: ја сам будући чувар митских бића!

Да, тако је. Пре неког времена написала сам дневник у којем сам забележила све што сам научила од оца.

Требало би да знате да је он вешт чувар и да ме учи свему (баш свему) о чудесним бићима о којима свакодневно заједно бринемо.

Још нисам положила завршни испит да и званично постанем чувар (и то ће бити ускоро – баш узбудљиво!), али ипак познајем многа бића.

Посебно сам се спријатељила са... змајевима! Није лоше, зар не?

Знате ли да постоји много врста змајева и да су сви јединствени? Неки бљују ватру, а неки не; неки лете, док други више воле да ходају... сваки змај има посебну нарав и навике. Верујте ми на реч кад кажем да је невероватно искуство проводити време с њима!

Сад већ разумем и змајски језик, па сам открила да су врло, врло причљиви, а нарочито воле да причају приче о... о змајевима, наравно, о чему другом?

Али то нису тек обичне приче; то су митови и легенде из свих крајева света. И нико не зна јесу ли истините или не, али свакако су узбудљиве и пуне пустиловина. Желите ли да их чујете?

Знала сам! Баш зато сам их све сакупила у овој књизи коју се спремате да читате. Надам се да ће вам се свидети колико и мени!

ЛЕГЕНДА О СВЕТОМ ЂОРЂУ

ШПАНИЈА

Ову причу чула сам од змаја из Каџалоније; њовори о њоме како је њочео да се слави Дан Свешої Ђорђа, храброї свеца, зашћићника ове земље. Ућамћићше: неки змајеви су сћварно ірозни! Време је да ућознаћше једної баш ћаквої змаја...

Некада давно у једном шпанском градићу (не питајте ме ком, јер свако ко прича ову причу наведе друго име!) живела је једна грозна аждаја. Није бљувала ватру, али се зато забављала тако што је плашила људе и својим воњевитим дахом загаћивала ваздух!

Аждаја је захтевала да сваког дана поједе два човека, једног за ручак, другог за вечеру! Становници града нису имали ни најмању жељу да заврше у аждајином стомаку, али нису имали другог избора него да сваког дана одаберу двоје јадника које ће послати аждаји.

На цедуљицама су исписали имена свих људи и убацили их у корпу из које би сваког јутра извлачили по две. И тако се збило једног јутра да су извукли цедуљицу са именом принцезе!

Краљ, њен отац, покушао је да спречи да његова кћи постане змајев ручак, али принцеза га је зауставила. Помирила се са судбином! И била је спремна да напусти замак једном засвагда (баш храбро!).

Док се принцеза приближавала змају, неко је управо стигао у град: један витез!

Носио је сјајан оклоп и јахао на белом коњу (као прави принц из бајке!). Звао се Ђорђе и изгледао је веома одлучно.

Ђорђе се запутио ка аждаји и без оклевања је пробо дугим копљем. Аждаја се срушила на земљу – није могла више никоме да науди.

Принцеза је била спасена! Ура! Заправо, сви су били спасени! Напокон ослобођени оне кошмарне аждаје, мештани су могли слободно да изађу из кућа и прославе свог хероја.

У међувремену се догодило нешто чудесно: из змајеве крви никао је ружин грм. Нико никада није видео тако црвене и мирисне руже! Ђорђе је убрао једну и поклонио је принцези.

Од тог, па до дана данашњег сваке године на Дан Светог Ђорђа заљубљени поклањају једни другима црвене руже. Није ли то баш леп обичај?

